

Anonimizált változat

Fordítás

C-763/22 - 1

C-763/22. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2022. december 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal judiciaire de Marseille (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. december 14.

Felperes:

Procureur de la République

Alperes:

OP

Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Aix-en-Provence-i fellebbviteli bíróság, Franciaország)

Tribunal judiciaire de Marseille (Marseille-i bíróság, Franciaország)

[omissis] **BÜNTETŐÍTÉLET**

A Tribunal Correctionnel de Marseille (marseille-i büntetőbíróság, Franciaország) nyilvános tárgyalásán, kettőezer-huszonkettő december tizennegyedikén,

A bíróság a 2022. december 2-án tartott tárgyalást követően berekesztette a tárgyalást [omissis]

az előtte folyamatban lévő ügyben

A KÖVETKEZŐK FELEK KÖZÖTT:

A vádat képviselő, e bíróság melletti ÜGYÉSZ,

***

ÉS

Név: OP

Vádlott

[omissis]

Állampolgársága: francia

[omissis]

Jelenleg a madridi 5 Soto del Real (Spanyolország) büntetés-végrehajtási intézetében tartják fogva.

Büntetőjogi helyzet: bírósági felügyelet alá helyezve

- 2012. január 25-i házkutatási parancs
- 2012. szeptember 26-i letétbe helyezési parancs
- A bírósági felügyelet alá helyezésről szóló, 2013. szeptember 20-i végzés, 4000 euró összegű biztosítékkal, amelyből 400 euró óvadék
- Az óvadék 2013. szeptember 20-án került befizetésre.
- 2013. szeptember 20-án kelt szabadlábra helyezési végzés
- 1100 euró befizetése
- Bírósági felügyelet alatt tartva 2016. január 19-én.
- A 2021. június 18-án kelt ítélettel bírósági felügyelet alatt tartás.
- A CPP 410-1. cikke szerinti 2022. június 3-i letartóztatási parancs.

nem jelent meg és [ügyvédje] képviselte a tárgyaláson,

Vád tárgyát képező cselekmények:

LEGALÁBB 5 ÉVIG TERJEDŐ SZABADSÁGVESZTÉSEL BÜNTETENDŐ BŰNCSELEKMÉNY ELŐKÉSZÍTÉSÉRE IRÁNYULÓ BŰNSZERVEZETBEN VALÓ RÉSZVÉTEL

JOGOKAT, SZEMÉLYAZONOSSÁGOT VAGY JOGÁLLÁST MEGÁLLAPÍTÓ, VAGY ENGEDÉLYT ADÓ HAMIS HATÓSÁGI OKMÁNY CSALÁRD BIRTOKLÁSA

JOGOKAT, SZEMÉLYAZONOSSÁGOT VAGY JOGÁLLÁST MEGÁLLAPÍTÓ VAGY ENGEDÉLYT ADÓ HAMIS HATÓSÁGI OKMÁNY HASZNÁLATA

HAMIS FIZETÉSI ESZKÖZ (KÉSZPÉNZ-HELYETTESÍTŐ FIZETÉSI ESZKÖZ) KÉSZÍTÉSÉRE TERVEZETT VAGY KIALAKÍTOTT BERENDEZÉSEK, ESZKÖZÖK, SZÁMÍTÓGÉPES PROGRAMOK VAGY ADATOK BESZERZÉSE

HAMIS FIZETÉSI ESZKÖZ (KÉSZPÉNZ-HELYETTESÍTŐ FIZETÉSI ESZKÖZ) KÉSZÍTÉSÉRE TERVEZETT VAGY KIALAKÍTOTT BERENDEZÉSEK, ESZKÖZÖK, SZÁMÍTÓGÉPES PROGRAMOK VAGY ADATOK BIRTOKLÁSA

TÁRGYALÁS

[omissis]. [Az eljárás menete - eljárási megfontolások]

*

Tekintettel arra, hogy az ügyész által kiállított 2022. augusztus 4-i hirdetményi idézésnek tekinthető jegyzőkönyvvel OP-t a code de procédure pénale (büntetőeljárás törvénykönyv) 551. és 559. cikkének megfelelően a mai tárgyalásra idézték.

OP nem jelent meg, azonban meghatalmazással rendelkező ügyvédje szabályszerűen képviseli; a büntetőeljárás törvénykönyv 411. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján vele szemben kontradiktórus eljárásban kell ítéletet hozni.

OP-t azzal vádolják, hogy:

2011 májusában - még az elévülési időn belül - Franciaországban és Romániában, minden esetben olyan berendezéseket, eszközöket, számítógépes programokat vagy bármely olyan adatot szerzett, tartott a birtokában, amelyek célja kifejezetten hamis fizetési vagy pénzfelvételi kártyák készítése vagy fizetési vagy pénzfelvételi kártyák meghamisítása volt;

a tényállást és a büntetési tételeket a Code monétaire et financier (monetáris és pénzügyi törvénykönyv) L 163-4-1., L 163-5, L 163-6 cikke tartalmazza (natinf 23792, 23793)

2010 májusa és 2012 januárja között Marseille-ben és Franciaországban - minden esetben még az elévülési időn belül - egy vagy több olyan csoportosulásban vagy megállapodásban vett részt, amelyet egy vagy több lényeges tényállással

jellemezhető, legalább öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény előkészítése céljából hoztak létre, ebben az esetben a fizetési vagy pénzfelvételi kártyák hamisítására tervezett vagy kifejezetten ilyen bűncselekmények elkövetésére alkalmas berendezések, eszközök, számítógépes programok vagy bármely adat előállítás, megszerzése, átadása, felajánlása vagy hozzáférhetővé tétele, illetve birtoklása; hamis fizetési vagy pénzfelvételi kártyák készítése vagy fizetési vagy pénzfelvételi kártyák meghamisítása és használata.

A tényállást és a büntetési tételeket a Code pénal (büntető törvénykönyv) 450-1., 450-3. és 450-4. cikke határozza meg (natinf 23002)

2011 novembere és 2012 januárja között Franciaországban és Thaiföldön hamis hatósági okmányt birtokolt, ebben az esetben egy SY névre kiállított útlevélet.

A tényállást és a büntetési tételt a büntető törvénykönyv 441-3., 441-10. és 441-11. cikke határozza meg (natinf 11641)

2011 novembere és 2012 januárja között Franciaországban és Thaiföldön hamis hatósági okmányt használt, ebben az esetben egy SY névre kiállított útlevélet.

A tényállást és a büntetési tételt a büntető törvénykönyv 441-2., 441-9., 441-10. és 441-11. cikke határozza meg (natinf 496)

***

OP-t büntetőbíróság elé állították, 2010 és 2012 között hamis fizetési kártyák készítésére szolgáló anyagok szerzése és birtoklása, valamint fizetési kártyák meghamisítására irányuló bünszervezetben való részvétel miatt.

Amikor 2021 szeptemberében bíróság elé kellett volna állnia, védője beszámolt arról, hogy letartóztatták és fogva tartják a svájci hatóságok által kibocsátott elfogatóparancs alapján, amely kapcsán kiadatási kérelmet is benyújtottak.

Elrendelték az ügy elkülönítését, annak érdekében, hogy mérlegeljék a helyzetét, és lehetővé tegyék, hogy a jelenlétében tartott tárgyaláson hozzanak ítéletet vele szemben.

A 2021. december 17-i első tárgyaláson megállapítást nyert, hogy a helyzet változatlan, és 2022. június 3-án, azaz közel egy évvel azt követően, hogy az ügy bíróság elé került, OP védője jelezte, hogy a helyzet nem változott, és OP nem kívánja, hogy kiadják őt Svájcnak, hanem azt szeretné, ha hazaszállítanák Franciaországba, többek között azért, hogy nyilatkozzon ezen ügygel kapcsolatban.

Mivel a vádlott ezen a legutóbbi tárgyaláson sem jelent meg, azonban nem adott meghatalmazást védőjének a képviselőtére, a bíróság úgy határozott, hogy a büntetőeljárás törvénykönyv 410-1. cikkét alkalmazza, amely lehetővé teszi,

hogy amennyiben a vádlott nem jelenik meg a büntetőbíróság előtt, a vádlottat elővezetés vagy elfogatóparancs útján kényszerrel előállítsák.

Mivel a bíróság több mint hat hónapja napolja ezen ügyet, lehetővé kellett tenni, hogy ez a különösen régi ügy (a büntetőbíróság elé utaló végzés 2016-ból származik) rendeződjön, ezért az egyetlen megoldás az volt, hogy elfogatóparancsot adtak ki OP-vel szemben a Franciaországban való megjelenése és a vele szembeni határozathozatal érdekében, hangsúlyozva, hogy amennyiben nem jelenik meg, az nem róható fel neki, és megértették, hogy meg kíván jelenni és nyilatkozni.

A bíróság mindazonáltal a madridi 5. számú központi bíróság 2022. szeptember 2-i végzéséből megtudta, hogy a spanyol minisztertanács határozata értelmében a svájci kormány által benyújtott kiadatási kérelemnek adtak elsőbbséget, és ezért nem helyezték kilátásba a francia igazságügyi hatóságok által kiadott európai elfogatóparancs végrehajtását.

A bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről szóló 23/2014. sz. spanyol törvény 57. cikke ugyanis úgy rendelkezik, hogy amennyiben az európai elfogatóparancs és az átadás, valamint egy harmadik állam által benyújtott kiadatási kérelem ütközik, a spanyol igazságügyi hatóság felfüggeszti az eljárást, és minden dokumentumot továbbít az igazságügyi minisztériumnak, az igazságügyi miniszter pedig a Minisztertanács elé terjeszti a kérdést.

Megjegyzendő továbbá, hogy e határozat, amely tehát a végrehajtandó kényszerítő erejű jogcímről való döntés jogkörét egy kormányzati hatóságra ruházza, látszólag nem tartalmaz semmilyen jogorvoslati lehetőséget.

A 2022. december 2-i tárgyaláson OP védői azt kérték a bíróságtól, hogy előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjessze a Bíróság elé: **„Ellentétes-e az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározattal az, hogy valamely tagállam jogszabályai kormányzati hatóságnak biztosítanak hatáskört annak – jogorvoslattal nem támadható - eldöntésére, hogy az európai elfogatóparancs és valamely harmadik állam által benyújtott kiadatási kérelem ütközése esetén melyiket kell végrehajtani?”**

Az ügyészség nem vonja kétségbe, hogy a spanyol intézményi működés ilyen módon nehézséget okoz, azonban úgy véli, hogy a kérdést a jelen bíróság nem terjesztheti elő, mivel nincs jogos érdeke a jogvitában; a bíróságot arra kéri, hogy az esetet csatolja az ügy érdeméhez, és hozzon határozatot.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke úgy rendelkezik, hogy az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

a) a Szerződések értelmezése;

b) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége;

Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.

Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.

Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

A jelen esetben meg kell határozni, hogy a jelen ügy körülményei között az eljáró büntetőbíróság jogosult-e arra, hogy a sajátjától eltérő valamely másik ország intézményi szervezetére vonatkozó kérdést terjesszen elő, és hogy ez a kérdés releváns-e az előtte folyamatban lévő jogvita szempontjából.

A felvetett kérdés kétségtelenül egy olyan kérdéskörre vonatkozik, amely nem közvetlenül a francia, hanem a spanyol joghatósági szervezethez kapcsolódik, mivel ezen ország jogszabálya úgy rendelkezik, hogy elfogatóparancs végrehajtására irányuló kérelem esetén, és különösen egy másik kényszerítő erejű határozattal való ütközés esetén az elsőbbséget élvező kényszerítő erejű határozatról való döntés nem a bíróság, hanem a spanyol minisztertanács hatáskörébe tartozik.

A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a bíróság előtt folyamatban lévő ügy tényállása különösen régi, és hogy 2016 januárjában került az ügy bíróság elé, amióta OP arra vár, hogy a bíróság előtt megjelenhessen és nyilatkozhasson.

Mivel a svájci hatóságok által benyújtott kiadatási kérelem alapján Spanyolországban őrizetbe vették, nem tudott megjelenni a bíróság előtt az ügy első tárgyalásán.

A kiadott elfogatóparancs elsődleges célja a megjelenésének lehetővé tétele volt, mivel mindig kifejezésre juttatta, hogy nyilatkozni kíván, és ezért nem akar a védői részére meghatalmazást adni a képviselőre, ami minden vádlott személyes megjelenéshez való jogához tartozik.

A tárgyalások elnapolásának az volt a célja, hogy tisztázzák a helyzetet, és lehetővé tegyék OP meghallgatását a vele szemben felhozott tényekkel kapcsolatban, mivel a bíróság nem tud határozatot hozni mindaddig, amíg OP helyzete nem teljes mértékben ismert az ellene kiadott két, előállítást elrendelő határozat tekintetében, ezért jogszerűen határozhatott az OP-t fogva tartó ország az egyik vagy másik határozat elsőbbségi végrehajtása, és így az e bíróság által kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása vagy végre nem hajtása mellett.

A jelen esetben azonban a spanyol intézményrendszer nem igazságügyi hatóságra bízta a kérdés eldöntését, hanem egy kormányzati szervre, a spanyol minisztertanácsra ruházta e határozat meghozatalát, ami vélhetően ellentmond a 2002. június 13-i európai tanácsi kerethatározatnak, és különösen a 6. és 7. cikkének, mivel ezek kizárólag igazságügyi hatóságokra hivatkoznak az európai elfogatóparancs kibocsátása vagy végrehajtása tekintetében, és az európai jogszöveg alapján vélhetően kizárólag egy végrehajtó igazságügyi hatóság alkalmas e jogvita eldöntésére.

Márpedig a spanyol hatóságok által így meghozott határozattól függ gyakorlatilag a francia bíróságok azon lehetősége, hogy OP ügyében ítéletet tudnak-e hozni vagy sem, mivel az európai elfogatóparancs végre nem hajtása megfosztja a bíróságot attól, hogy a vádlott előtte megjelenjen, és lefolytassa az eljárást; nem helytálló tehát az a vélekedés, hogy a büntetőbíróságnak ne lenne meg a szükséges legitimációja az OP védői által megfogalmazott kérdés előzetes döntéshozatalra történő előterjesztésére, mivel a vádlott ügyében történő ítélethozatal önmagában veszélybe került, és a megjelenésének feltételei is kérdésesek.

Másképp megfogalmazva, a francia igazságügyi hatóságnak érdekében áll annak végiggondolása, hogy milyen feltételek mellett tud ítéletet hozni azon vádlottal szemben, akinek helyzete jelenleg a spanyol kormányzati hatóságok arra vonatkozó döntésétől függ, hogy végrehajtják-e az OP-ra vonatkozó elfogatóparancsot, vagy sem, következésképpen pedig alapvető jelentőségű az a kérdés, hogy a spanyol hatóságok által alkalmazott eljárás megfelel-e a 2002. június 13-i kerethatározat feltételeinek vagy sem.

Ezért az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének megfelelően a bíróság, tekintettel a felvetett kérdés súlyára és a jelen jogvitában való jelentőségére, úgy határoz, hogy előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti a kérdést, a 2002. június 13-i tanácsi kerethatározat rendelkezéseire figyelemmel, mivel az Európai Unióban hozott bírósági határozatok kölcsönös elismeréséről szóló 23/2014. sz. spanyol törvény 57. cikke, amely a miniszterek tanácsát feljogosítja annak értékelésére, hogy az európai elfogatóparancs és a kiadatási kérelem közül melyiknek kell elsőbbséget adni, megkérdőjelezhető az Európai Unió tagállamaira elsődlegesen kötelező közös európai rendelkezések fényében.

[omissis]

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN:

A bíróság nyilvánosan, első fokon és az OP-vel szemben folytatott kontradiktórius eljárásban,

Az ügy érdekében történő határozathozatalt megelőzően,

MEGÁLLAPÍTJA, hogy indokolt a kérdés előzetes döntéshozatalra történő előterjesztése;

A bíróság ELRENDELI a következő kérdésnek az Európai Unió Bírósága elé terjesztését:

„Ellentétes-e az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározattal az, hogy valamely tagállam jogszabályai kormányzati hatóságnak biztosítanak hatáskört annak – jogorvoslattal nem támadható - eldöntésére, hogy az európai elfogatóparancs és valamely harmadik állam által benyújtott kiadatási kérelem ütközése esetén melyiket kell végrehajtani?”

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM